

Tässä numerossa:

- Kwangmyongsong 4 -satelliitin laukaisu
- Amerikkalainen sotilas loikkasi Pohjois-Koreaan
- Suomi-Korea-seura Matkamessuilla
- Korean kirjapainon historiaa
- Fida: kehityshankkeiden ohjaamisesta

KOREAN YSTÄVÄT

1/2016

SUOMI-KOREA-SEURAN JULKAISU

Puheenjohtajan tervehdys

YK:n turvallisuusneuvoston yksimieliset pakotteet Pohjois-Koreaa vastaan ovat viimeisen 20 vuoden ajalta kovimmat. USA ja Kiina kävivät 7-viikkoiset neuvottelut uusista pakotteista, joihin kuuluu kaiken maa-, meri- ja ilmakuljetuksien tapahtuvan rahdin tarkastaminen viennissä ja tuonnissa sekä pohjoiskorealaisten diplomaattien karkottaminen, mikäli he osallistuvat laittomiin toimiin.

Olen ihmetellyt, kuinka nyt voidaan lisätä pakotteita, jotka ovat jo nyt olleet kaiken kattavia.

Rahasiirrot Pohjois-Koreaan ja Koreasta ovat kiellettyjä, kun USA katsoo niiden tukevan Pohjois-Korean ydinohjelmaa.

Vuonna 2013 EU:n ulkopoliittinen edustaja Catherine Ashton sanoi: "Olemme huolissamme pakotteiden aiheuttamista ei-toivotuista vaikutuksista. Pyrimme korjaamaan ei-toivotut vaikutukset humanitäärisen avustustoitintaan."

Käytännössä avustusjärjestöt ovat vaikeuksissa, koska eivät voi lähettää rahaa Pohjois-Koreaan. Rahansiirrot eivät ole pa-

otteilla kielletty. YK:n pakotteet määräävät, että maiden pitää jäädyttää ja estää kaikki raho- virrat ja palvelut, mitkä saatta- vat auttaa Pohjois-Koreaa sen laittomissa pyrkimyksissä. Maa- ilmassa ei vain löydy pankkia, joka olisi valmis ottamaan riskin ja tulla väärinymmärretyksi ja joutua samaan asemaan, kuin Pohjois-Korea.

Keasongin tullivapaan teol- lisuusalueen toiminta on ollut Pohjois- ja Etelä-Korean yhteis- työn malli. Alue on työllistänyt 50 000 henkeä. Etelä-Korea lo- petti yhteistyön helmikuussa. Pohjois-Korea kutsui tapahtu- maa sodanjulistukseksi.

Pakotteet ja toimet ovat ko- via ja kaikkea liiketoimintaa haittaavia. Pohjoiskorealaisten näkemys, että heidän Byunjin- politiikkansa kehittää sekä talo- utta että ydinaseita, on tärkeää heidän itsenäisyydelleen. Poh- jois-Korean johtaja Kim Jong Un on määrännyt, että maan pitää olla valmis käyttämään ydin- aseita milloin tahansa. Maan uutistoimisto KCNA kertoo, että asevoimien pitää jatkossa val-

mistautua ennaltaehkäiseviin hyökkäyksiin, koska valtion ole- massaolo on uhattuna.

Jäsenistömme keskuudessa on esitetty toivomuksia tukem- me osoittamiseksi Pohjois-Ko- realle. Seuramme säännöt sa- novat, että pyrimme tukemaan Koreoiden rauhanomaista yh- dentymistä ja ydinaseetonta Korean niemimaata. Maailmalla käytävässä keskustelussa on jäänyt sivuun Korean sotatilan lopettaminen ja rauhansopimuk- sen allekirjoittaminen. En ole kuullut ehdotuksia ja avauksia tilanteen parantamiseksi. Poh- joiskorealaiset haluavat toimia omalla tavallaan, eikä sitä kun- nioiteta.

Muiden pakotteista kärsinei- den valtioiden, Iranin ja Myanma- rin tilanteet muuttuivat yhtäkkiä, kun sovittiin että monikansalliset yhtiöt saavat vapauksia toimia näissä maissa. Pahuus ja ihmis- oikeusloukkaukset loppuivat Ira- nista ja Myanmarista.

Pohjoiskorealaiset eivät ole valmiita tällaisiin myönnytyksiin.

Suomi-Korea-seura ry / Korean ystävät

Suomi-Korea-seura ry. on puoluepoliittisesti riip- pumaton ystävyysseura, joka toimii Suomen ja Korean demokraattisen kansantasavallan ystä- vyyden lujittamiseksi. Seuraan voi liittyä ottamal- la yhteys seuran sihteeriin.

Ota yhteyttä
koreaseura@gmail.com

facebook.com/suomikoreaseura
twitter.com/koreaseura
www.suomikorea.net

Seuran toimihenkilöt vuonna 2016
Puheenjohtaja Pekka Kotkasaari
Sihteeri Juha Kieksi, Kytömaantie 174,
32200 Loimaa, puh. 045 671 3408,
juha.kieksi@saunalahti.fi

Aineiston määrääjat:

2/2016 30.4.2016
3/2016 30.8.2016
4/2016 30.10.2016

Ilmoitushinnat:

1/1 sivu 100 euroa
Takakansi 125 euroa
1/2 sivu 75 euroa
1/4 sivu 50 euroa

Tekijänimin julkaistut artikkelit edustavat kirjoittajien- sa näkemyksiä. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita kirjoittajan suostu- muksella.

ISSN 0359-9965

KDKT lähetti satelliitin avaruuteen

Korean demokraattinen kansantasavalta (KDKT) laukaisi onnistuneesti satelliitin maata kiertävälle radalle. Maa on toistanut kantansa, että hanke on puhtaasti tieteellinen ja rauhanomainen. Tuoreeltaan raketin laukaisu tuomittiin naapurimaissa. Japani, Etelä-Korea ja Yhdysvallat julistivat teon siedämmättömäksi ja kutsuivat YK:n turvallisuusneuvoston koolle vielä samana päivänä, sunnuntaina 7. helmikuuta.

KDKT ilmoitti satelliitin lähettämisestä etukäteen. Niinpä kukaan ei voi väittää, että teko olisi tullut yllätyksenä. Ensin laukaisun piti ajoittua 8.-25.2. ajalle, mutta hanketta aikaistettiin val-

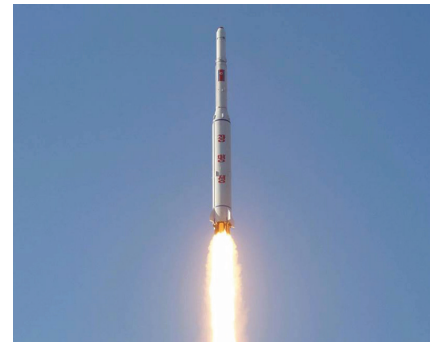
mistelujen edettyä ennakoitua paremmin ja uudeksi ajankohdaksi ilmoitettiin 7.-14.2. Kantoraketti lähti 7.2. aamuyhdeksän jälkeen paikallista aikaa.

Suurvaltanaapuri Kiina kiirehti muistuttamaan, että avaruus on valtioiden yhteisessä käytössä niin kauan kun liikutaan rauhanomaisessa käyttötarkoituksessa. Myöskään Kiina ei katso hyvällä minkäänlaista sotilaallista varustautumista tai manner-tenvälisten ballististen ohjusten kehittelyä naapurissaan. Yhdysvallat on ilmoittanut huolen olevan todellinen ja uskoo KDKT:n tavoittelevan kykyä iskeä sotilaallisesti Yhdysvaltoihin.

Koreassa onnistunut satelliitin

laukaisu on suuri riemun aihe. Maa on käyttänyt suuria summia tieteelliseen tutkimukseen ja jatkanut kehittelyä epäonnistumisista huolimatta. Kaupallisessa mielessä kantoraketit ovat rahakkaita hankkeita ja tuovat kaivattua länsivaluuttaa Korean kansantaloudelle. Alla listattuna viime vuosien kokeita, joiden tarkoituksena on ollut saavuttaa sellainen valmius, jonka helmi-kuun 2016 laukaisu nyt osoitti olevan olemassa. Ajoitus ei lie-
ne sattuma, koska 16. helmi-kuuta on edesmenneen johtajan Kim Jong Ilin syntymäpäivä.

Tapani Salonen

KDKT:n avaruusohjelman merkkipaaluja

- **Helmikuu 2016:** Satelliittia kuljettavan raketin laukaisu, onnistui
- **Toukokuu 2015:** KDKT ilmoitti testanneensa onnistuneesti sukellusveneestä laukaistavaa ohjusta, sotilastekniset asiantuntijat suhtautuivat väitteeseen epäillen
- **Joulukuu 2012:** KDKT laukaisi kolmevaiheisen raketin ja ilmoitti vieneensä satelliitin maata kiertävälle radalle onnistuneesti, Yhdysvaltain sotilasviranomaiset ovat vahvistaneet satelliitin ilmestymisen radalleen
- **Huhtikuu 2012:** Kolmevaiheinen raketti räjähti heti laukaisun jälkeen ja putosi mereen, koe epäonnistui
- **Huhtikuu 2009:** Kolmevaiheinen raketti laukaistiin; KDKT väitti kokeen onnistuneen, Yhdysvallat sanoi testin epäonnistuneen ja raketin pudonneen mereen
- **Heinäkuu 2006:** KDKT testaa pitkän kantaman Taepodong-2 ohjusta; Yhdysvallat sanoi kokeen epäonnistuneen pian laukaisun jälkeen, Japani on seurannut kaikkia laukaisuja erittäin tarkasti ja ilmoittanut ampuvansa alas heidän ilmatilaansa tulevat ohjukset

Amerikkalainen sotilas loikkasi Pohjois-Koreaan

Amerikkalaisen sotilaan siirtyminen Korean demokraattisen kansantasavallan puolelle oli propagandavoitto Pohjois-Korealle. Jälkeenpäin on selvinnyt, että James Dresnok ei ollut ainoa amerikkalainen, joka päätti loikata Pohjois-Koreaan. Heitä oli yhteensä kuusi miestä. Parhaassa iässä olevia koulutettuja sotilaita.

James (Joe) Dresnok on ainoa yhä elossa oleva amerikkalainen loikkari, joka elää Pohjois-Koreassa.

Dresnok syntyi vuonna 1941 Richmondissa, Virginiassa. Dresnok vietti lapsuutensa lastenkodissa ja hän liittyi armeijaan täytettyään 17 vuotta. Asepalvelusta hän vietti kaksi vuotta Länsi-Saksassa. Palattuaan kotiin, hän huomasi että vaimo oli löytänyt uuden miehen. Dresnok haki siirtoa ulkomaille ja hänet sijoitettiin Etelä-Koreaan valvomaan Koreoiden välistä demilitarisoitua raja-aluetta (DMZ).

Etelä-Koreaan saavuttuaan ongelmat alkoivat kasaantua. Palvelus ei sujunut, mies oli tyytymätön elämäänsä, kariutunut parisuhde painoi mieltä ja tulevaisuus näytti heikolta.

Päätös loikkaamisesta

Elettiin vuotta 1962. Oli elokuun 15. päivä. Kesken lounastauon Dresnok päätti ylittää maiden välisen miinakentän ja siirtyä Pohjois-Korean puolelle. Pohjois-Korean armeijan sotilaat seurasivat tulijaa pitkälti. Upseeri oli antanut käskyn, että ei saa ampua. Hänet vangitaan, kun hän tulee pohjoisen aseisiin. Näin lopulta tapahtui. Aikalaiset korealaissotilaat muistelevat ta-

Joe Dresnok loikkasi Pohjois-Koreaan ollessaan nuori amerikkalaisotilas. Kuva: BBC Four

pahtunutta dokumenttiohjelmassa.

Korealaiset olivat yllättyneitä, kun he huomasivat tulijan olevan amerikkalainen. Moni koki vihaa pommituksissa kuolleiden perheidensä ja tuttaviansa takia. Sotilaat kokosivat itsensä ja peittivät tunteensa. Joe Dresnok vietiin junalla Pjongjangiin, missä alkoi pitkät kuulustelut.

Loikkaustaan hän perusteli sillä, että hän halusi unohtaa lapsuutensa, kariutuneen avioliittonsa, sotilasuransa, kaiken aikaisemman. Hänellä oli ainoastaan yksi suunta, ja hän jätti kerralla menneisyytensä. Miinakenttää ylittäessään hän mietti vielä kerran, oliko ratkaisu oikea. Sen jälkeen hän ei epäroinyt.

Pohjois-Koreassa hän sai tietää, että hän ei ollut ainoa amerikkalainen, joka oli tehnyt saman ratkaisun. Ensin hän tutustui Larry Allen Abshierin kanssa. Myöhemmin tutuiksi tulivat Jerry Parrish ja Charles Robert Jenkins. Pohjois-Koreaan ovat myöhemmin loikanneet amerikkalaiset Roy Chung (1979) ja

Joseph T. White (1982).

Dresnok, Abshier, Parrish ja Jenkins viettivät paljon aikaa yhdessä. He toimivat Pohjois-Korean hallituksen hyväksi tekemällä elokuvia, esiintymällä lehtijutuissa ja välittämällä propagandaa kovaäänisistä rajan yli etelässä palveleville amerikkalaisille joukoille. Dresnokin ammatteja uudessa kotimaassaan ovat olleet näyttelijä, opettaja ja kielenkääntäjä. Hän puhuu täydellistä koreaa.

Elämä pohjoisessa

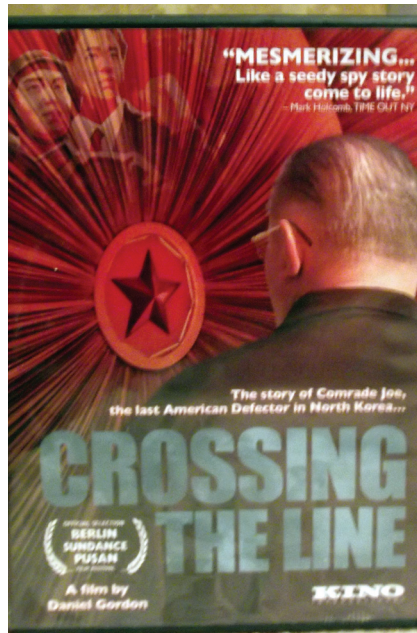
Vuonna 1966 neljä amerikkalaista marssi Pjongjangissa Neuvostoliiton suurlähetystöön ja anoi turvapaikkaa. Heidät palautettiin välittömästi korealaisille viranomaisille. Tuolloin Dresnok päätti lopullisesti asettua Pohjois-Koreaan, luoda tulevaisuutensa siellä ja elää maassa maan tavalla. Hän kertoo opiskelleensa kielen ja kulttuurin, perehtyneensä pohjois-korealaiseen juche-aatteeseen ja omaksuneensa maan tavat. Hän ei ole ollut juurikaan teke-

misissä ulkomaalaisten kanssa. Hän viettää aikansa korealais-ten kanssa. Poikkeuksena län-simaisten toimittajien tekemä dokumentti Dresnokin uskomat-omasta elämästä.

Dresnok on ollut kahdesti nai-misissa Pohjois-Koreaan saa-pumisensa jälkeen. Ensimmäi-nen puoliso oli romanialainen nainen, Doina Bumbea. Liitosta syntyi kaksi poikaa: Theodore ”Ted” Ricardo Dresnok ja James Gabriel Dresnok. Bumbea me-nehtyi syöpään.

Dresnokin nykyinen vaimo on pohjoiskorealaisen äidin ja to-golaisen diplomaatti-isän tytär, huomattavasti miestänsä nuo-rempi. Heillä on yhteinen poika, joka syntyi 2001. Perhe asuu ta-vallisessa kerrostaloasunnossa Pjongjangissa valtion myöntä-mällä stipendillä.

Dresnok puhuu korealaisten vieraanvaraisuudesta ja muis-tuttaa että 1990-luvun suuren nälänhädän aikoihin hallitus jär-jesti hänelle ja hänen perheel-leen päivittäin maksimaalisen ruoka-annoksen vaikka samaan aikaan korealaisia kuoli nälkään luonnonmullistusten ja ulkomai-

den asettamien talouspakottei-den takia. Hän kysyykin, miksi he ruokkivat amerikkalaista hy-vin samaan aikaan kun omia kansalaisia kuoli nälkään.

Nykytilanne

Nykyään eläkepäiviä viettävä Joe Dresnok käy välillä Pjong-jangin yliopistossa antamas-sa englanninkielen opetusta. Hänen on väitetty kirjoittaneen välillä kansainvälisille blogi-

sivuille kommentteja. Vapaa-ai-kaansa hän viettää kalastamalla Taedong-joella korealaisten to-vereidensa kanssa. Toisin kuin muut amerikkalaiset loikkarit, Dresnok on ilmoittanut että hä-nellä ei ole pienintäkään halua muuttaa pois Pohjois-Koreasta. Sellaista rahasummaa ei ole, millä hän suostuisi muuttamaan takaisin Yhdysvaltoihin. Suuri Johtaja toveri Kim Il Sung antoi aikanaan lupauksen, että halli-tus pitää huolta Dresnokista hä-nen kuolemaansa saakka.

Dresnok on asunut Koreas-sa 54 vuotta – kolme kertaa pi-dempään kuin Yhdysvalloissa. Dresnokin tarina tuli laajan ylei-sön tietoisuuteen vuonna 2007, kun brittiläiset toimittajat Daniel Gordon ja Nicholas Bonner teki-vät hänestä dokumenttielokuvan Crossing the Line. Voi tilata ne-tistä tai katsoa youtubesta. Suo-sittelen!

(Esitetty BBC:llä ja muutamilla muillakin Länsi-Euroopan Yleis-radioyhtiöiden kanavilla)

Tapani Salonen

Pohjoismaiset Korea-ystävyyssseurat tapasivat Tukholmassa

Kymmenhenkinen seurue Suomi-Korea-seurasta osallis-tui helmikuussa juhlallisuuksiin Korean DKT:n suurlähetystös-sä Tukholmassa, kun lähetystö järjesti vastaanoton Kim Jong Ilin syntymäpäivän kunniaksi.

Tapasimme samalla Pohjois-maiden Korea-ystävyyssseuroja sekä muita Korean ystäviä.

SKS:n jäsenistä koostuvalla seurueella on tapana vierailla lähetystössä muutaman ker-ran vuodessa. Tapaamiset ovat aina yhtä antoisia. Ohjelma nou-dattaa yleensä tuttua kaavaa: kukkatervehdysten laskemisen jälkeen on vuorossa seurojen edustajien puheenvuorot, ja suurlähettiläs Kang Yong Dok antaa tilannekatsauksen Ko-rean niemimaan ajankohtaisiin

asioihin. Tämän jälkeen saam-me nauttia korealaisista herkuis-ta, joita suurlähetystön ahkera henkilökunta on valmistanut. Ruuat ovat sekoitus perinteistä korealaista keittiötä höystettynä skandinaavisilla lisukkeilla. Lop-puaika menee vapaamuotoises-sa keskustelussa, jonka myötä yhteistyömme etenkin Ruotsin ja Tanskan Korea-ystävyyssseu-rojen kanssa on tiivistynyt enti-sestään.

Cilla Heiskanen

Suomi-Korea-seura Matkamessuilla

Suomi-Korea-seura jatkoi monivuotista Matkamessu-perinnettään ja oli tänäkin vuonna edustettuna ystävyysseurojen osastolla. Paikalla kävi runsaasti Koreasta kiinnostuneita ihmisiä, ja keskustelu oli lähes tauotonta. Kysymyksiä herättivät Korean niemimaan viimeaikaiset tapahtumat ja yleinen kiinnostus matkustamiseen. Monelle tuntui edelleen olevan suuri ihmetys, että Pohjois-Koreaan ylipäänsä voi matkustaa.

Mieleenpainuvien kohtaaminen oli nuoren eteläkorealaisen naisen kanssa, joka kertoi olevansa pahoillaan siitä, ettei hänen ole mahdollista matkustaa veljeskansansa luokse. Hän oli otettu ja silmin nähden iloinen Suomi-Korea-seuran pisteestä ja halusi myös valokuvan muistoksi tapaamisesta.

Propaganda-postikortit houkuttelivat varsinkin nuorempaa messuväkeä paikalle, ja saimme samalla uusia jäseniä mukaan seuran toimintaan.

Medianäkyvyyttä

Perjantaina Royal Caribbean-lavalla oli vuorossa Juha Kieksin pitämä puolen tunnin mittainen info. Matkakertomus ja taustalla esitellyt kuvat Pohjois-Koreasta keräsivät katsomon täyteen yleisöä.

Messut poikivat jälkikäteen myös runsaasti haastattelupyyntöjä. Sihteeriämme onkin haastateltu viime aikoina useaan otteeseen, ja kiinnostus Korean demokraattista kansantasavaltaa kohtaan on jatkunut edelleen. Linkit haastatteluihin löytyvät sekä seuran nettisivuilta että Facebookista.

Seuran uudet Facebook-sivut löytyvät osoitteesta <http://facebook.com/suomikoreaseura>

Vasemmalla seuran puheenjohtaja Pekka Kotkasaari keskustellessaan Koreasta messuvieraiden kanssa. Oikealla hallituksen jäsen Cilla Heiskanen eteläkorealaisen matkailijan vierellä.

Korea-seuran piste sijaitsi perinteisesti ystävyysseurojen osastolla. Media muisti myös tänä vuonna esitellä meitä etukäteen, ja moni kävijä kertoikin saapuneensa messuille varta vasten ihmettelemään Pohjois-Koreaa ja aiheeseen liittyviä myyntiartikkeleita.

Sihteeri Juha Kieksin pitämä infotilaisuus ja matkakuvien esittely keräsi paikalle sankoin joukoin yleisöä.

*Teksti ja kuvat:
Cilla Heiskanen*

Korean kirjapainon historiaa

Kirjapainoon tarvitaan paperia, väriä ja painolaite tai -kone painopintoineen. Paperia valmistetaan veteen sekoitetuista irrallisista kasvikuiduista. Jollain menetelmällä kuten nuijimalla liotettuja kasvinosia, hankamalla kasvinosista tehtyä palloa tai jauhamalla hollanterilla kuitukasvin osista irrotetut erilliset kasvikuidut sekoitetaan veteen sulpuksi. Kehikkoon kiinnitettyllä tiheällä verkolla eli viiralla otetaan sulppua isosta astiasta eli vatista halutun paperin paksuuden edellyttämä määrä. Kun viira nostetaan vatista, niin suurin osa vettä valuu pois ja kuidut huopautuvat. Paperi kuivataan. Kirjoitus- ja painopaperi liimataan, jotta muste tai vesipohjainen väri ei leviä paperilla.

Kirjoittamiseen ja painamiseen käytetään yleensä noesta, mutta myös jauhetusta grafiitista, ja eläinliimasta valmistettua mustetta. Väri on kiinteässä muodossa tikkuna tai suurempana kappaleena. Kiinteä väri on helppo kuljettaa. Kirjoitusmuste tai painoväri saadaan hankamalla tikkua kivistä jauhinlevyvä vasten pienen vesimäärän kanssa.

Puulaattapaino

Korean puulaattapaino on peräisin Kiinasta. Laatat valmistetaan kirsikka-, päärynä-, jujube- tai persikkapuusta. Ammatillainen kalligrafi kirjoittaa käsikirjoituksen ohuelle kevyesti vahatulle paperille. Se laitetaan kirjoituspuoli alaspäin riisiliisterillä ohuesti käsitellylle puulaattalle. Paperia taputetaan harjalla, jotta kirjoitusmuste tarttuu peilikuvana laattaan. Paperin poistamisen jälkeen leikataan ja kaiverretaan painamattomat

kohdat pois. Jäljelle jäävät painettavat merkit tai kuva.

Painamista varten puulaatta kiinnitetään pöytään. Väri levitetään pyöreällä harjalla vaaka-suorin liikkein laatalle. Kapealla pitkällä tyynyllä hierotaan laatan päälle asetettua paperia, jotta väri siirtyy paperiin eli saadaan painojälki aikaan. Paperi otetaan pois kuivumaan. Vain paperin toinen puoli painetaan, koska paperiin syntyy muodonmuutoksia hieromisesta, ja väri voi kuultaa paperin läpi. Tavallisesti painetaan kaksi sivua kerrallaan. Taitava painaja tuottaa 1500-2000 kaksoissivua päivässä. Laatat varastoidaan lisäpainosten varalle.

Goryeo-dynastian aikana 1392 perustettiin puulaattapainon erikoistuneita valtion virastoja. Valtion painotoimistossa (perustettu 1403) luotiin vakio kirjaintyyppi gyemi. Paranneltu kirjaintyyppi gabin korvasi gyemi-kirjaimen vuonna 1434.

Koreassa Sillan kuningaskunnan aikana painettiin 704-751 laatoilla. Pulguk-sa -temppelissä Kyongjussa säilytettiin yksittäistä dharanista tehtyä puulaattavedosta Mugujeonggwangdaedaranigyeong - Tahrattoman puhtaan valon dharani suutra, joka suljettiin vuonna 751 sinetöityyn Shakyamuni-stupaan Sokk-t'ap. Se löytyi 1966 korjaustoissa korealaisen buddhalaistemppelein Sokgatap-pagodi kivijalasta. Dharani-suutran kääron korkeus on 6 senttimetriä ja pituus 6,3 metriä. Rukoukset on painettu 12 laatalle.

Buddhalaisten kirjoitusten täydellisen kokoelman Palman Daejanggyeong laattapainatus alkoi 1011 kuningas Hyeonjongin (1009-1031) hallituskau-

della ja saatettiin päätökseen 1087. Painos oli 6000 kappaletta. Lisäpainos 5000 kappaletta otettiin 1090. Mongolit polttivat 1232 puulaatat. Korealaisen Tripitakan uudelleen painamista varten kaiverrettiin 1236-1251 peräti 81 258 puulaattaa. Laatan koko on 70cm x 24cm ja paksuus 2,6 - 4,0cm. Painolaattoja säilytetään kansallisaarteena Haeinsa-luostarissa.

Samgug Sagi eli Kolmen kuningaskunnan historia valmistui 1145. Goryeon kuningas Injong (hallitsi 1122-1146) tilasi teoksen, joka on kirjoitettu hanjalla.

Joseonin ensimmäinen kuningas Taejo (hallitsi 1392-1398) määräsi 1392 perustettavaksi kirjapainon ja julkaistavaksi sarjan laatoilla painettuja kirjoja. Taejo vakiinnutti laattapainatuksen ja puusta valmistetut irtokirjakkeet. Laattapainatusta käytettiin painettaessa useita painoksia, ja puisilla irtokirjakkeilla puolestaan painettiin ainoastaan yksi kappale.

Korean tehokas painotuotanto herätti huomiota Kiinassa niin, että Song-dynastian aikana akateemikko ja valtiomies Ssu Tung-po (1037-1101) ehdotti Kiinan hallitukselle kirjallisuuden viemisen lopettamista Koreaan, jotta korealaiset "eivät varastaisi kaikkea tietoa". Goryeo-dynastian aikana kirjapainotaidon kehitystä vauhditti kuninkaallisen hovin rakennusten ja kirjaston tuhoutuminen tulipalossa. Tuhoutuneiden kirjojen tilalle täytyi saada uusia kirjoja mahdollisimman nopeasti, mutta koska Kiinan avulias Song-dynastia oli joutunut Chin-valtion alaisuuteen, kirjoja ei enää saatu Kiinasta. Korealaisten täytyi itse kehittää menetelmä kirjojen nopeaan painamiseen ilman puu-

laattapainolle tyypillistä aikaa vievää puulaattojen kaivertamista. Irtokirjaimia keksittiin alkaa valaa samantapaisella menetelmällä, jolla Koreassa oli aikaisemmin valettu kolikoita.

Irtokirjakkeet

Koreassa kehitettiin 1100-luvun alussa irtokirjakkeilla painaminen. Muuan korealainen virkamies (-1241) jätti jälkeensä tiedon, että hänen isänsä, oppinut ja ministeri Yi Kyu-bo painoi irtokirjakkeilla 1224-1241 Kangwhan saarella 28 kirjasta metallista valetuilla irrallisilla kirjakkeilla.

Koreassa ilmestyi 1234 hymni Buddhain ja patriarkkojen opetus Sangjong Kogum Yemoo - Vanhoja ja uusia seremonioita ja hovitapoja, joka painettiin metallisin kirjakkein. Niiden valmistusta kuvasi Song Hjon (1439-1504) esityksessään Kirjainmerkkien valamisesta ja latomisesta. Puusta leikataan kirjaimen kuva patriisi ja painetaan saveen tai hiekkaan koloksi eli matriisiksi, jonka kuivuttua valetaan kirjakkeita. Kirjakkeet puhdistettiin hiomalla. Teos on maailman vanhin säilynyt tunnettu irtokirjakkeilla painettu kirja.

Koreassa kokeiltiin 1300-luvulla kirjakemateriaaliksi puuta, kuparia, rautaa ja lyijyä. Korealaiset kehittivät kupariset kirjakkeet ja öljysekoitteen painoväriin Nisuvun hallituskaudella. Korealainen kirja Jikji sisältää tiedon, että se on painettu 1377 irtokirjakkeilla. Baegun Hwasang kokosi teoksen. Jikji on vanhin tunnettu ja säilynyt irtokirjakkeilla painettu painoajalla varustettu kirja. Se sisältää buddhalaisten pyhimysten ja zenmestareiden valitut opetuspuheet. Teos painettiin Heundeoksen temppelissä.

Joseonin kolmas kuningas

Taejong (hallitsi 1400-1418) perusti vuonna 1403 kansallisvalimon Jujaso turvaamaan hovin kirjaosaston työn kirjojen painamista ja kuparisten tai pronssisten kirjakkeiden valmistamista varten. Kuparisen kirjaintyyppin nimeksi annettiin gyemi. Muutamassa kuukaudessa oli valettu useita satoja tuhansia kirjakkeita. Valistuksen isä määräsi 1403 käskykirjeellään, että lait ja klassikot on painettava hallitsevan kansanluokan valistukseksi. Taejongin aikana julkaistiin sarja myös puulaatoin painettuja kirjasia.

Kirjakkeita säilytettiin arkuisa käsikirjoituksen vastaanottamiseen asti, jolloin aloitettiin työläs kirjakkeiden valintavaihe. Kiinalaisin kirjoitusmerkein kirjoitettu käsikirjoitus saattoi vaatia 100 000 - 300 000 erilaista kirjaketta. Kirjakkeiden latomisvaiheessa oli tärkeää saada kirjakkeet pysymään paikoillaan. Aluksi välit täytettiin vahalla liikkumisen estämiseksi, myöhemmin rivien oikaisemiseen käytettiin bambun versoja. Kirjakkeisiin harjattiin mustetta, ja koevedoksen jälkeen painettiin virallinen painotuote. Painettiin kaksi sivua kerrallaan.

Taejong antoi 1403 määräyksen 300 000 kirjakkeen valamisesta. Tätä varten takavarikoitiin riittävän metallimäärän saamiseksi temppelien kellojakin. Painossa oli 14 puupiirtäjää, kahdeksan kirjakevalajaa, 40 latojaa ja 20 painajaa. Tapaus kuvataan tarkasti kirjassa, joka painettiin 1409 irtokirjakkeilla. Gyemilla painettuja kirjoja on säilynyt kymmenen, joista tunnetuin on Songjopyojeonchongnyu - Kokoelma vetoomuksia ja kirjeitä Song-dynastian kuninkaille.

Korealaiset valoivat toisen erän kuparikirjakkeita kuninkaan Sejong (hallitsi 1418-1450)

aikana 1420 ja kolmannen 1434. Sejong perusti 1420 erikoistoimiston hoitamaan paperinvalmistusta ja akatemian eli kulttuurintutkimuslaitoksen Jiphyeonjeon. Hän kokosi sinne aikakauden etevimmät tutkijat ja kirjailijat. Tutkijat julkaisivat useita teoksia eri aihepiireistä muun muassa Goryeosa eli Goryeon historia, joka on 139-osainen. Oppinut Chong San-Mun (1418-1455) osallistui kirjojen julkaisemiseen. Sejongin aikakauden kirjapainotaitoa pidetään aikansa korkeatasoisimpana.

Sejongin ensimmäinen kirjaintyyppi oli gyeongja, jota valettiin 1420 ja se oli gyemi-kirjainta yksinkertaisempi kirjaintyyli. Koska gyeongja-kirjakkeiden kiinnittämiseen painovaiheessa ei tarvinnut käyttää mehiläisvahaa gyemin tapaan, työ oli nopeampaa. Gyeongjalla painettiin teos Tseu-tche t'ong-kien kang-mou - Hallituksen kuvastimen pääsisällys. Tähän asti oli painettu ainoastaan kiinalaisia kirjoitusmerkkejä.

Metallinen irtokirjake

Kuva: Panorama of Korea -kirja

Hangul-aakkosten painaminen

Ensimmäinen kirjaintyyli, jolla painettiin myös hangul-aakkosia, oli gabin-kirjain 1434. Hangulia käytettiin gabinilla painetuissa teoksissa Seokbosangjeol - Buddhan elämäkerta

1447, jonka kokosi tuleva kuningas Sejo, ja Weolincheongangjigog - Composition of the Moon in One Thousand Rivers.

Sejong teetti gabinin jälkeen vielä kirjaintyyppit byongjin ja donggukjeongun, joka valmistettiin poikkeuksellisesti puusta. Sejongin aikaisista kirjakkeista on säilynyt hyvin vähän esimerkkejä nykypäivään. Kirjapainotaidon arvioidaan kukoistaneen Joseon-dynastian aikana. Gyeongja- ja gabin-kirjaintyyllä lie-
nee painettu yli 50 teosta.

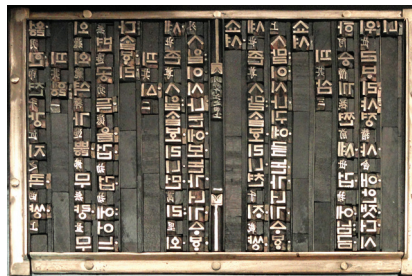
Kuningas Munjongin (hallitsi 1450-1452) geyong-o-kirjakkeet sulatettiin 1450 ja valettiin eulhae-hangul-tyyliksi kuningas Sejon (hallitsi 1455-1468) aikana 1455. Eulhae-kirjaimesta tehtiin kolme kokoa: pieni, keskisuuri ja suuri. Eulhaella painettiin tietävästi ainakin teokset Gomunjinbo, joka on korealainen käännös Hwang Gyeonin runokirjasta, ja Yeokdaebyenogyo - Eri dynastioiden sotilaalliset periaatteet. Eulhaen lisäksi Sejo valmistutti vielä kolme muuta pienempää kirjaintyyppiä nimiltään jeongchuk 1457, muin 1458 ja eulyu 1465. Kuningas Seongjongin (hallitsi 1469-1494) aikana 1484 eulyu-kirjakkeet sulatettiin ja valettiin uudelleen gapjin-kirjakkeiksi. Koska sen kirjainkoko oli liian pieni, siitä kehitettiin suurempi versio gyechuk-kirjain 1493.

Tuleva kuningas Sejo (hallitsi 1455-1468) painatti jo Sejongin aikana kirjoja ja hallitessaan lakikirjan Tonguk daechon. Opinut Kim Shi-Sup (1435-1493) kirjoitti useita teoksia muun muassa kiinalaisin kirjoitusmerkein romaanin Kimo shimwha. Kymmenes kirjake-erä valettiin 1516. Korean typografia saavutti korean tason. 1400-luvulla korealaiset julkaisivat 112-sivuisen korealaisten oppineiden haku-teoksen. Vielä 1544 tiedetään

Koreassa painetun irtokirjakkeilla. Kun japanilaiset 1910 valtasivat Korean, he löysivät Korean hallitsijahuoneen hallussa olleita puisia, savisia ja metallisia painokirjakkeita lähes puoli miljoonaa kappaletta.

Japanilaiset omaksuivat 1590 irtokirjakkeilta painamisen Koreasta. Irtokirjakkeita kokeiltiin Narassa ja Kyotossa. Japanilainen sotaherra Toyotomi Hideyoshi vei 1592 Koreasta kirjakkeita Japaniin.

Korealaiset valoiivat 1680 noin 100 000 pronssikirjaketta.

Laattapaino vai irtokirjakkeet

Koska Sejongin aikana siirryttiin hangul-kirjoitukseen, niin ladottavien merkkien määrä väheni huomattavasti verrattuna kiinan merkkeihin. Siksi Koreassa oli edullista valaa irtokirjakkeita ja latoa niillä. Kiinan merkkejä on yli 100 000. Näiden latominen oli hidasta. Niinpä laattapaino säilyi vallitsevana Itä-Aasiassa. Tosin irtokirjakkeita käytettiin hallituksen painoissa, kun tarvittiin suuri painos. Jos irtokirjakkeet purettiin ladelmasta painamisen jälkeen ja tarvittiin lisäpainos, niin latomistyö piti tehdä uudestaan. Puulaatat varastoitiin, ja oli helppo ottaa lisäpainos.

Kirjansidonta

Kiinassa silkille käsinkirjoitettu valmis kirja käärittiin rullaksi ku-

ten myöhemmin paperi. Silkki-käärön pituus on avattuna noin kymmenen metriä. Käärön keppi on kiveä, norsunluuta tai puuta. Kiinassa alettiin 700-luvulla luopua kirjoitusrullista, koska oli hidasta löytää haluttu kohta käärestä, ja siirryttiin taittamaan peräkkäin liimatut arkit sivuiksi. Etu- ja takasivuun liimattiin paperikannet. Haitarisidos aukeaa kuin haitari. Jos taitetut aukeamat sivuittain liimattiin yhteen tai ommeltiin taitteesta yhteen, saatiin perhoskirja. Kiinassa taitetut arkit alettiin sitoa irtoreunoista yhteen ja päällystää kirja paperikansilla.

Kirjansidostavat siirtyivät Kiinasta Koreaan. Myös nykyaikaisen kirjan muoto on peräisin buddhalaisista painotuotteista, jotka painettiin pitkän paperikaistaleen yhdelle puolelle, ja taiteltiin sitten haitarimaisesti niin, että tyhjät sivut tulivat vastakkain. Taitellut kaksoislehdet ommeltiin vielä yhteen niiden selkäpuolelta, jolloin painotuote sai perhoskirjan muodon. Korealaisten koulutusta ja opiskelua kohtaan tunteman mielenkiinnon ja kunnioituksen ansiosta kirjoja arvostettiin.

Lähteet:

Minna Taipale, Tiikerin kirjastos-
sa, Kirjapainotaidon ja kirjasto-
jen historia Korean niemimaalla,
Opinnäytetyö, Kirjasto- ja tietopalvelun koulutusohjelma, Oulun seudun ammattikorkeakoulu, 2012

https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/48891/Taipale_Minna.pdf?sequence=1

<http://hakanmediankronikka.blogspot.com/>

Verkko (kuvat: Wikimedia Commons)

Hannu Kautto

Koulutuksia kehittämishankkeiden systemaattisesta ohjaamisesta

Fida Internationalin Pjongjangissa asunut maajohtaja Eero Horstia piti koulutuksia Project Cycle Management-suunnittelu-menetelmästä ensin Pjongjangissa ja sitten myöhemmin läänien edustajille.

Korean demokraattisessa kansantasavallassa (KDKT) on yhdeksän läänia ja lisäksi erillisesti hallinnoituja kaupunkeja ja erityistalousalueita. Pääkaupungin lisäksi kuudessa läänissä toimii kehityshankkeita, jotka toteutetaan yhteistyössä ulkomaalaisten kumppanien kanssa. Monissa tapauksissa nämä hankkeet ovat joko EU:n tai EU:n jäsenvaltioiden kansalaisjärjestöjen kanssa yhteistyössä toteutettavia. Suomesta tällaisessa yhteistyössä on mukana Fida International. Tällaisia hankkeita koordinoidaan ylätasolla pääkaupungin ministeriöistä ja käytännön tasolla lääneissä ja piirikunnissa.

Kansainvälisessä kehittämissään tähtäävässä toiminnassa on tiettyjä yleisesti käytössä olevia ja vakiintuneita toimintamalleja. Yksi näistä on Project Cycle Management (PCM), mikä on varmaankin tyypillisin tapa suunnitella kehityshankkeita silloin kun niihin käytetään julkisia varoja. EU:n Pjongjangissa olevassa toimistossa havaittiin parisen vuotta sitten, että voisi olla hyvä, että molemmilla yhteistyön osapuolilla olisi samanlainen näkemys siitä, millaisilla reunaehdoilla tätä yhteistyötä tehdään, ja yhteisiä työn tekemisen tapoja. Silloin heräsi ajatus PCM-koulutuksen järjestämisestä KDKT:n valtion edustajille. Ehdotus esitettiin ensin ulkoministeriölle, jonka toimialaan kuuluu korealaisten

Osallistujien keskittymistä ryhmätöiden tiimoilta

puolesta vastata ulkomaisesta yhteistyöstä. Ajatus herätti aluksi monia kysymyksiä, mutta sitten todettiin tämän menetelmän voivan olla sopiva työkalu tehdä työtä ja toimintaa paremmin suunnitelmalliseksi. Päätös syntyi, että kokeillaan tämän menetelmän sopivuutta KDKT:n tapaan toimia kahdella kurssilla, joille osanottajat valitaan pääkaupungista.

Ulkoministeriön isännöimänä kaksi ensimmäistä kurssia pidettiin pääkaupunki Pjongjangissa Ryanggak-hotellissa, mikä tarjosi hyvät puitteet sekä luokkatilojen osalta että osallistujien majoitukseen. Tällä kurssille osallistujat tulivat viidestä eri ministeriöstä, muutamista tutkimuslaitoksista sekä joistain etujärjestöistä. Osallistujien ammatillinen tausta oli hyvin vaihteleva ja heterogeeninen, samoin kuin ikäjakauma. Miehiä ja naisia oli lähes yhtä paljon. Suurimmalle osalle osallistujia PCM menetelmänä oli täysin uusi, mutta esimerkiksi Korean tiedeakatemian

tutkijoiden työssä tuntui olevan käytössä samantyyppisiä menetelmiä. Yhteensä tällä kurssilla oli lähes kolmekymmentä opiskelijaa.

Kurssi pidettiin englanniksi ja tulkkina korean kielelle toimi professori Kim Pjongjangin kielitieteellisestä yliopistosta.

Koulutuksen tavoitteet olivat kaksisuuntaisia. Tarkoituksena oli ensinnäkin oppia uudenlainen tapa arvioida ja kehittää työtä ja sen tavoitesuuntautuneisuutta, ja sen lisäksi oppia uudenlainen tapa kouluttaa ja ohjata oppimisprosessia. Koulutuksen alussa selitettiin kuinka tämän kurssi aikana oppimistulosten saavuttamisesta vastuu on ensisijaisesti opiskelijoilla ja siksi aktiivinen ote on hyvin hyödyllinen ja tärkeäkin. Koulutuksen ohjelmassa oli runsaasti koulutussisältöihin kuuluvia harjoituksia, joita tehtiin erikokoisissa ryhmissä.

Klassisesti ja tyypillisesti koulutus KDKT:ssa perustuu hyvin vahvaan opettajan rooliin ja opiskelijan keskeinen tehtävä

on kuunnella tarkkaavasti ja omaksua opettajan puheesta mahdollisimman paljon. Luokkatilanteessa tätä omaksumista vahvistetaan ja seurataan opettajan tekemällä kyselemisillä opiskelijoilta. Tässä PCM-koulutuksessa opiskelijoiden rooliin kuului olla aktiivisia ja sillä tavoin itse tukea innostavan oppimismapiirin muodostumista.

Koulutuksen alussa osallistujat olivat vähän varauksellisia eivätkä osanneet oikein hahmottaa miten ihan oikeasti tällainen tapa opiskella toimii. Mutta ilahduttavan nopeasti muutamat opiskelijat rohkaistuivat avaamaan suunsa, ensin vastamaan opettajan johdatteleviin kysymyksiin ja sitten vähitellen myös itse kysymään ja kommentoimaan opetuksen aikana.

Ensimmäisen kurssipäivän koko iltapäivä oli varattu käytännön harjoituksille. Tällöin esiteltiin kuvitteellinen haasteellinen tilanne jossain organisaatiossa, mikä vaati joitakin toimenpiteitä etenevän uhkan torjumiseksi. Tätä tilannetta pyrittiin harjoituksessa analysoimaan ja miettimään miten tilanteeseen kannattaisi tarttua ja uhka torjua.

Viimeistään tämä käytännön harjoitus vapautti ihmisten va-

rautuneisuuden ja he selvän innostuneina tarttuivat tilanteen analysoimiseen. Oli mukava seurata kuinka puheensorinan ääni alkoi nousta ja innostuneisuus oli aistittavissa käsinkosketeltavasti. Mitä pitemmälle kurssi eteni, sitä enemmän ihmiset vapautuivat varauksellisuudestaan

Tämä ensimmäinen kurssi oli kolmepäiväinen ja sen päätyttyä kerättiin palautetta. Palautteessa pyydettiin arvioimaan PCM-menetelmän hyödyllisyyttä oman työnsä kannalta, kurssin rakennetta ja toteuttamista sekä opettajan selviytymistä. Lisäksi monille osallistujille täysin uutena asiana heitä pyydettiin itse arvioimaan omaan oppimisprosessiaan. Tämä oli aluksi hie- man haasteellista, mutta loppujen lopuksi se osoittautui varsin mielenkiintoiseksi; siitä syntyi keskustelua ja monia kommentteja esitettiin.

Kaiken kaikkiaan palaute kursista oli lähes kokonaan kiittävä. Osallistujat kokivat tällaisen tavan opiskella mielenkiintoiseksi ja hyväksi mahdollisuudeksi kehittää itseään. Myös PCM kehittämishankkeen suunnitelu- ja seurantatyökaluna koettiin mielenkiintoiseksi uudeksi ta-

vaksi toimia. Monet kertoivat aikovansa alkaa käyttää tätä menetelmää tai ainakin joitain sen elementtejä omassa työssään. Useat jopa kyselivät voisiko tästä asiasta saada koulutusta vielä syvemmin asiaan perehtyen.

Kuukautta myöhemmin pidettiin sitten toinen kurssi melkein samanlaisella sisällöllä ja samanlaista opiskelumenetelmää käyttäen. Monet osallistujat tälle kurssille olivat jo kuulleet ensimmäiselle kurssille osallistuneiden kokemuksia ja monilla oli jo tullessaan myönteisen utelias ennakoasenne. Tämä auttoi kurssin käynnistämisessä ja innostuneisuuden tarttumisessa koko osallistujajoukkoon.

Myös tämä kurssi osoittautui menestykselliseksi ja hyödylliseksi osallistujien työn kannalta. Jatkossa päätettiin suunnata koulutusta enemmän läänitasolle, missä tätä kehittämistyötä tehdään käytännön tasolla. Siitä lisää erillisessä artikkelissa.

*Teksti ja kuvat:
Eero Horstia*

Ryhmätöön tuloksia esittelemässä

Suomen kansantalouden vaikeudet ovat johtaneet myös kehitysyhteistyövarojen karsimiseen. Fida International menetti yli kolme miljoonaa euroa valtion tukea ja tämä heijastui projekteihin useissa maissa, myös KDKT:ssa. Viime vuoden puolella toteutetuista viidestä hankkeesta vain kolme jatkaa tänä vuonna. Yhden hankkeen toimintoja tosin pyritään supistetuksi edelleen toteuttamaan toisen hankkeen alakomponenttina. Jatkavista hankkeista kaksi on ruokaturvahanketta (siemenperunan tuotanto) ja yksi terveydenhuoltosektorin hanke.

Jalkapallokuulumiset

AFC U23 Championships 2016

Aasian U23 mestaruuslopputurnaus pelattiin tammikuussa Dohassa, Qatarissa. KDKT pääsi alkulohkosta lohkokakkosena jatkoon kahdeksan joukkoon, mutta putosi puolivälierässä. Japani, Etelä-Korea ja Irak pääsevät Rion olympiajalkapalloon.

Tulokset:

Japani - KDKT 1 : 0
KDKT – Saudi-Arabia 3 : 3
KDKT - Thaimaa 2 : 2
Qatar - KDKT 2 : 1
Pronssiottelu:
Qatar - Irak 1 : 2
Loppuottelu:
Etelä-Korea - Japan 2 : 3

AFC U19 Championships 2016

Aasian poikien U19 karsintaturnaus pelattiin viime vuoden lokakuussa Kiinassa. KDKT selviytyi lohkokakkosena lokakuussa 2016 Bahrainissa käytävään 16 joukkueen lopputurnaukseen.

Tulokset:

KDKT - Macao 6 : 0
Malesia - KDKT 0 : 1
Kiina - KDKT 3 : 0

AFC U16 Championships 2016

Aasian poikien U16 karsintaturnaus pelattiin viime vuoden syyskuussa Singaporessa. KDKT menee lohkovoittajana 16 joukkueen lopputurnaukseen, joka käydään 15.9. - 2.10. tänä vuonna Intiassa. KDKT puolustaa tämän kategorian Aasian mestaruutta.

Tulokset:

KDKT - Kamputsea 7 : 0
Singapore - KDKT 0 : 3
KDKT - Thaimaa 2 : 0

Tapahtumakalenteri

Suomi-Korea-seuran tapahtumat

Suomi-Korea-seura ry:n sääntömääräinen vuosikokous pidetään 7.4.2016 klo 18 Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki
Hallitus kokoontuu samassa paikassa klo 17:15
Tervetuloa!

Muut Korea-aiheiset tapahtumat

Korean kielen ja kulttuurin kurssit Turun kesäyliopistossa

- Korean kieli ja kulttuuri 1, 26.01. - 05.04.2016
- Korean kieli ja kulttuuri 2, 27.01. - 06.04.2016

Lisätietoja: www.turunkesayliopisto.fi

Hermannin kerhon osoite on Hämeentie 67, Helsinki